

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน

ในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

นายชัยภูมิ ไหลหลัง *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ทำงานโดยกำหนดกรอบเนื้อหาเป็น 4 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานครในแต่ละด้านจำแนกตามอายุและประสบการณ์ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร รวมจำนวน 220 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) การทดสอบค่าที (t -test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way Analysis of Variance) และการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe' Post hoc Comparison)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นมีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้ เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และเป็นกระบวนการที่พัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณค่าแก่สังคม มีความรู้ความสามารถในการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ ตลอดทั้งดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในการพัฒนาบุคคลนั้น สถานศึกษาเป็นองค์กรหนึ่งในสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรง เนื่องจากมีภารกิจในการให้การศึกษาอบรมแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไปของสังคมหรือชุมชนที่มาขอรับบริการ โดยมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญเพื่อพัฒนาเด็กนักเรียน และเยาวชนของชาติให้เป็นคนที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ดังนั้นในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 ได้กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงามในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข จะเห็นได้ว่า การจัดการศึกษาของสถานศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545, หน้า 5)

การบริหารสถานศึกษามีวัตถุประสงค์ เพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษาบรรลุเป้าหมายหลักคือ นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร กล่าวคือ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดี เป็นคนเก่งและมีความสุข ดังนั้น งานวิชาการจึงเป็นงานที่ทำให้การบริหารสถานศึกษารุดลุดประสงค์โดยตรง โรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการบริหารวิชาการที่ดี ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานด้านอื่น ๆ นั้น ก็นับว่ามีความสำคัญเช่นเดียวกันแต่ก็เป็นเพียงส่วนส่งเสริม สนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ (รุจิรี ภู่อาระ, 2545, หน้า 56) ซึ่งในปัจจุบันขอบข่ายงานวิชาการได้ปรับเปลี่ยนรวบรวมในส่วนที่เห็นว่าเป็นเรื่องเดียวกันรวมเข้าไว้ด้วยกัน และเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยกำหนดเป็นขอบข่ายงานวิชาการไว้ ดังนี้ 1) หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2) การจัดการเรียนการสอน 3) การนิเทศภายใน 4) การวัดและประเมินผลการศึกษา 5) การประกันคุณภาพการศึกษา (จันทน์ สงวนนาม, 2545, หน้า 144-145)

โรงเรียนเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด เพราะโรงเรียนมีหน้าที่โดยตรงในการพัฒนาเยาวชน หรือพัฒนาคนที่อยู่ในความรับผิดชอบให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ จึงต้องมีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่มีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขได้บนพื้นฐานของความเป็นไทย โรงเรียนจึงต้องจัดให้มีการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยให้ผู้ปกครองมีบทบาทในการร่วมรับผิดชอบการช่วยกัน

พัฒนา การปรับเปลี่ยนวิธีการให้บริการด้านต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความพร้อมในการเรียนรู้ (วันทนี ทรัพย์จันทร์, 2559, หน้า 1)

การบริหารงานวิชาการเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารสถานศึกษา มาตรฐานคุณภาพการศึกษาจะปรากฏเด่นชัด หากผู้บริหารสามารถบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพดังนี้จึงถือได้ว่าการบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจ เป็นส่วนสำคัญที่สุดในสถานศึกษา ผู้บริหารจึงต้องใส่ใจและตระหนักในภารกิจ รู้จักปรับปรุงตนเอง รู้และเข้าใจงานวิชาการอย่างถ่องแท้ รวมทั้งพัฒนางาน ท้นต่อการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังได้รับความไว้วางใจ การยอมรับนับถือจากชุมชน สังคม อันจะนำมาซึ่งความภาคภูมิใจต่อความสำเร็จในที่สุด(รัตนา กาญจนพันธุ์, 2557, หน้า 6)

โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร มีเป้าหมายให้เยาวชนมีโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นนโยบายการจัดการศึกษาที่สำคัญของรัฐบาล และสถานศึกษามีหน้าที่จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีคุณค่าแก่สังคมมีความรู้ความสามารถในการทำมาหาเลี้ยงชีพได้ ตลอดทั้งดำรงชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งการบริหารงานวิชาการ อันเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา เป็นงานที่ทำให้การบริหารสถานศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์โดยตรง จากการติดตามผลการดำเนินงาน ปรากฏว่าโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ยังประสบปัญหาด้านการบริหารงานวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร บุคลากรมีความเข้าใจในเรื่องการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่นน้อย ด้านครูผู้สอนขาดครูผู้สอนครบทุกวิชาเอก ต้องจัดครูผู้สอนให้สอนตามความถนัด และในบางครั้งครูผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนน้อย ด้านการวัดผล และประเมินผล ผู้สอนไม่ทราบเทคนิควิธีในการสร้างแบบทดสอบที่ดี และด้านการนิเทศภายใน โรงเรียนให้ความสนใจในเรื่องการนิเทศน้อย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากการบริหารงานวิชาการทั้งสิ้น ส่งผลให้คุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ตั้งไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การนิเทศภายในและการวัดและประเมินผลการศึกษา ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญอย่างยิ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูที่ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผน ปรับปรุงการทำงานด้านการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร และเพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศชาติ ให้บรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการทำงาน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 220 คน

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คนซึ่งได้มาโดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling)

ตัวแปรในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขต บางกะปิ กรุงเทพมหานคร ในการบริหารงาน 4 ด้าน คือ 2.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน 2.3 ด้านการนิเทศภายใน 2.4 ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .916 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐาน เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศและประสบการณ์ มีลักษณะเป็นการสำรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) มี 5 ระดับ คือ ระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด คือ 5,4,3,2 และ 1 แบ่งเป็น 4 ด้าน จำนวน 40 ข้อ

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม คำถามเป็นแบบปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ และประสบการณ์ ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลกับครูผู้สอนในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 140 คน ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป นำเสนอผลการวิจัย และแปลความหมายตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบทดสอบที่มีข้อความสมบูรณ์มาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัส
2. วิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ โดยใช้ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
3. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) โดยภาพรวมและเป็น รายด้าน และโดยภาพรวมนำเสนอในรูปตารางประกอบบรรยาย
4. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยการทดสอบการวิเคราะห์ค่าที (t -test) แบบ Independent
5. วิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ของครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ โดยการทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way Analysis of Variance) และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะใช้การทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ้ (Scheffe/ Post hoc Comparison)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.57$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และด้านการจัดการเรียนการสอน ตามลำดับ
2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นมีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ทั้งภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร พบประเด็นสำคัญที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นด้านการนิเทศภายใน มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร และลำดับสุดท้ายคือด้านการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เนื่องมาจากโรงเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ได้มีแผนการพัฒนารจัดการทุกด้าน มีการการให้แนวทางแก่คณะครูผู้จัดทำสาระการเรียนรู้รายปีและรายภาคให้สอดคล้องกับมาตรฐาน การเรียนรู้ ให้ครูได้พัฒนาตนเองเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เช่น การเข้าประชุม อบรมและสัมมนา และมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ การให้ครูมีส่วนร่วมในการวางแผนด้านการจัดการ เรียนการสอน การตรวจและแนะนำครูเกี่ยวกับแผนการจัด การเรียนรู้ และติดตามการจัดการเรียนการสอน ของครูตามแผนดังกล่าว โรงเรียนมี การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตรงกับ โครงสร้าง ของหลักสูตร มีการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเทคนิควิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการนิเทศภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่องตามขั้นตอนของกระบวนการนิเทศ สนับสนุนและส่งเสริมให้ครูนิเทศงานและนิเทศ การสอนซึ่งกันและกัน การใช้เครื่องมือการนิเทศภายในสถานศึกษา เช่น แบบบันทึกการนิเทศ แบบสังเกตการสอน การวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การติดตาม ดูแลการวัดและประเมินผลการศึกษา ให้ เป็นไปตามแนวทางที่กำหนด และการส่งเสริมให้ครูนำผลการประเมินมาใช้ในการ ปรับปรุงการเรียน การสอนให้ดีขึ้นและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองนักเรียนมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาโรงเรียนต่อไปในอนาคตและเพื่อให้ให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิรูปการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เพื่อให้เกิดผลดีและเกิดประโยชน์กับผู้เรียนอย่างสูงสุดซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับแนวคิดของ จันทรานี สงวนนาม (2543, หน้า 137 อ้างถึงในรัตนา กาญจนพันธุ์, 2550, หน้า 88) ที่กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารสถานศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานด้านอื่น ๆ แม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่ก็ยังเป็นเพียงส่วนส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหารจะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดหมายของหลักสูตร และสอดคล้องกับงานวิจัยของ

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ จันทไทย (2554, บทคัดย่อ) เรื่อง ความคิดเห็น ของครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สกลนคร เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับดีมาก ได้แก่ด้านหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ด้านนิเทศการศึกษา ด้านการวัดผลและประเมินผล ด้านการประกันคุณภาพการศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดาวลัย แซ่เตียว (2556, บทคัดย่อ) เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหาร โรงเรียนในอำเภอท่าตะเกียบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาจะเชิงเตตรา เขต 2 พบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมีค่ามากที่สุดไปหาน้อยที่สุด 3 อันดับแรกได้แก่ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ตามกลุ่มสาระและหน่วยการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดระบบ โครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายนอก และส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ผู้วิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงาน วิชาการด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ได้จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาโดยยึดหลักสูตรแกนกลางเป็นหลัก มีการให้แนวทางแก่คณะครูผู้จัดทำสาระการเรียนรู้ราย ปีและรายภาคให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ ให้ครูได้พัฒนาตนเองเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร เช่น การเข้าประชุม อบรมและสัมมนา และครูและคณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ให้ครูและคณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีการพัฒนาหลักสูตรและจัดแผนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ให้สอดคล้องกับสภาพความพร้อม ความต้องการของผู้เรียนและชุมชน มีการกำกับติดตามผลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามหลักสูตรสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับHarrop(1999) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการในด้านปรับปรุงหลักสูตร กรณีศึกษาปัญหาจากการปฏิบัติงานในเขตพื้นที่รัฐโรดไอแลนด์ พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีการวางแผนการปฏิบัติงานระยะยาวเพื่อปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา ผู้บริหารมีการกำกับติดตามปรับปรุงหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ โดยมีครูเป็นผู้มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานด้วย ในการปรับปรุงหลักสูตรดังกล่าวต้องคำนึงถึงความสอดคล้องของสาระหลักในหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของวิลาวัลย์ ศรีกระทุ่ม (2555) ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า (1) ความคิดเห็นของครูต่อบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านทั้ง 10 ด้านพบว่าครูมีความคิดเห็นต่อบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากทุกด้าน (2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันพบว่าครูมีความคิดเห็นต่อบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการจัดการ

เรียนรู้ของครู โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุพบว่ามีความคิดเห็นต่อบทบาทผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ของครูไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิริพร เมฆวิทยา (2555) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่ การศึกษาสระแก้ว เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ด้าน การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการ เรียน และการนิเทศการศึกษา

1.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เพราะโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการพัฒนาประสิทธิภาพการ จัดการเรียนการสอน โดยให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดทำแผนการจัดการ เรียนรู้ให้สอดคล้องกับโครงสร้างของหลักสูตร และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเทคนิควิธีสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดหาสื่อ อุปกรณ์ ให้ครูใช้ในการ ผลิตสื่อการเรียนการสอน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูบรรลุตามวัตถุประสงค์ของ หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องแนวคิดของ กมล ภูประเสริฐ (2545, หน้า 10 – 11) ที่กล่าวว่าการบริหารการเรียน การสอน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดให้มีการดำเนินงาน การรวบรวม วิเคราะห์ และกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอนที่เหมาะสมกับหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการ กำหนด การเตรียมการและการจัดหาสื่อการเรียนการสอน อุปกรณ์เครื่องใช้ที่สอดคล้องกับกิจกรรมการ เรียนการสอนมีการจัดทำแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้สอนแต่ละคนตามหลักสูตร สถานศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัย ของณปภัศ รุ่งโรจน์ (2553) ศึกษาเรื่องการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกับระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่าการ บริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครโดยภาพรวมและทุกด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประอร พันธุ์เตี้ย (2554) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแนว ทศพิทธาชาธรรมกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่มชนบุรีใต้ ผลการวิจัย พบว่า (1)การบริหารแนวทศพิทธาชาธรรมกับการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครกลุ่ม ชนบุรีใต้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับมาก (2) การบริหารแนวทศพิทธาชาธรรมในภาพรวมอยู่ในระดับดี มาก (3) การบริหารงานวิชาการในภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก

1.3 ด้านการนิเทศภายใน ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการนิเทศภายใน โดย ภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เพราะ ในการดำเนินงานด้านการนิเทศภายใน โรงเรียนมีการจัดประชุม ชี้แจงให้บุคลากรที่รับผิดชอบได้เข้าใจจุดมุ่งหมายและแนวทางการนิเทศภายในสถานศึกษา มีการจัดทำ ปฏิทินและแผนการนิเทศภายในเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือในการนิเทศภายใน เช่น แบบบันทึกการนิเทศ แบบสังเกตการณ์สอน ส่งเสริมให้ครูได้รับการอบรม ศึกษาดูงาน และลาศึกษาต่อ เพื่อ พัฒนาความรู้ ทำการนิเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องตามขั้นตอนกระบวนการนิเทศ และประเมินผลการ นิเทศ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาการนิเทศภายในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ผลจากการนิเทศช่วยให้ครู

สามารถปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและส่งผลให้ผู้เรียนมีคุณภาพยิ่งขึ้นได้สอดคล้องกับแนวคิด ของปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2548, หน้า 15-16) ที่กล่าวไว้ว่า การนิเทศเป็นกระบวนการจัดการบริหารการศึกษา เพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนของครูและเพิ่มคุณภาพของนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของอเนลโล(Anello .1996: 2941-A) ได้จัดทำกรวิจัย เรื่องพฤติกรรมและเจตคติของครูและครูใหญ่ที่มีต่อประสิทธิภาพของการนิเทศ จุดมุ่งหมายการวิจัยนี้เพื่อต้องการศึกษาพฤติกรรมและเจตคติของครูใหญ่และครูโรงเรียนประถมศึกษาใน สปริงฟิลด์ รัฐแมสซาชูเซตต์ ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหาร โรงเรียนรับรู้ว่าคุณเองสามารถทำการนิเทศภายใน ของตนเองเป็นอย่างดี ส่วนครูก็ต้องการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังมากขึ้นในการนิเทศภายในโรงเรียน โดยครูรู้สึกพึงพอใจในการนิเทศภายใน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสมฤดี ธรรมทัศนานนท์ (2558) เรื่องความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขต มีนบุรี กรุงเทพมหานคร พบว่า ครูมีความคิดเห็นด้านการนิเทศภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับคือ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศภายในสถานศึกษา รองลงมา คือการนิเทศทำอย่างต่อเนื่องเป็นระยะ และจัดทำรายงานการนิเทศ มีการประชุมเพื่อจัดทำแผนการนิเทศงาน วิชาการและการเรียนการสอน ส่วนมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การนิเทศภายในสถานศึกษากับ สถานศึกษาอื่นมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

1.4 ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการวัด และประเมินผลการศึกษาอยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เพราะ โรงเรียนมัธยมศึกษา มีการกำหนดแนวทางการ วัดและประเมินผลการศึกษาอย่างชัดเจน และประเมินผลการจัดการเรียนรู้ตามสภาพจริง มีการวัดและ ประเมินผลทั้งระหว่างเรียนและหลังสิ้นสุดการเรียนรู้ เพื่อที่จะช่วยให้ครูประเมินผลความก้าวหน้าในการ เรียน ประเมินผลหาข้อบกพร่อง ประเมินผลเพื่อตัดสินระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีการนำผลการวัดและ ประเมินผลการศึกษาไปใช้ในการปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับหลักการและ แนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545, หน้า 45) ที่ว่าการวัดและประเมินผลที่ บรรลุวัตถุประสงค์ ได้แก่ การกำหนดวิธีการและเครื่องมือการประเมินผล โดยให้มีการวัดผลและการ ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ครูนำผลการวัดและประเมินผลนำมาปรับปรุงกิจกรรม การเรียนการสอน โดยเน้นการวัดและการประเมินผลตามสภาพจริง และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้ และมีการกำกับติดตามการวัดและการประเมินผลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ที่มีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคมและประเทศชาติ สอดคล้องกับแนวคิดอนุวัต คุณแก้ว, (2558, หน้า 10) การวัดและประเมินผล เป็นวิธีการสืบค้น และตรวจสอบความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียน ช่วย ให้จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนชัดเจนและสามารถบอกได้ว่า ผู้เรียนได้พัฒนาไปตามแนวทางที่ ต้องการหรือไม่ เป็นกระบวนการควบคุมคุณภาพการเรียนการสอนและเป็นเครื่องมือการวัดและประเมินผล ของการศึกษาและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกวรรณ ภาณุทัต (2557) เรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการ

บริหารงานวิชาการโรงเรียน ในสังกัดเทศบาลระยอง พบว่า ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 ลำดับคือ 1) โรงเรียนกำหนดระเบียบและแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียนรายบุคคลตลอดปี 2) โรงเรียนจัดทำผลการวัดผลการเรียนรู้แต่ละวิชา โดยให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ 3) โรงเรียนให้ครูวัดผลประเมินผลนักเรียนตามสภาพจริงจากกระบวนการปฏิบัติและผลงานนักเรียน

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูผู้สอนทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างก็เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่ในสถานศึกษา ทำให้มีการปฏิบัติงานและรับประสบการณ์โดยตรง ไม่ว่าจะเป็น ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา จึงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของประยุกต์ ประทุมทิพย์ (2543,)เรื่อง 31 เคล็ดลับสู่การเป็นครูมืออาชีพ กล่าวว่าการถ่ายทอดประสบการณ์และความรู้ที่ได้รับมาจำเป็นต้องมีการฝึกฝนและใช้อย่างสม่ำเสมอการเป็นผู้ถ่ายทอดไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชายสิ่งที่มีความสำคัญคือการเป็นแบบอย่างที่ดี นักเรียนเกิดความศรัทธาและชื่นชมในตัวครูอยากจะได้เรียน อย่าลืมนักครูมีอิทธิพลต่อความคิดและการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดและเขาพร้อมจะเลียนแบบอย่างครูทั้งทางบวกและลบ..ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของคาร์ตัน พิมพ์อุบล(2550, บทคัดย่อ) เรื่อง การศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตราด ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีการปฏิบัติในระดับมากทุกด้าน เรียงตามลำดับ คือ งานด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน งานด้านการพัฒนาหลักสูตรและนำหลักสูตรไปใช้ งานด้านการวัดผลและประเมินผล และงานด้านการนิเทศภายในสถานศึกษา พบว่า ครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีการปฏิบัติในระดับมากทุกด้าน และสอดคล้องกับ งานวิจัยของเฉลิมศักดิ์ ณ หนองคาย (2554) เรื่อง ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร การบริหารงานวิชาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าควรจัดให้มีการจัดทำแผนการเรียนรู้มีความพอใจอันดับสูงสุดรองลงมาคือการจัดให้ครูผู้สอนสอนตามความถนัดและความสามารถมีความพอใจระดับมาก และอันดับสุดท้ายคือมีการแต่งตั้งคณะกรรมการในการคัดเลือกหนังสือมีความพอใจในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยอันดับต่ำสุด

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนทุกคน เป็นหน้าที่ที่ครูต้องปฏิบัติไม่ว่าจะมีประสบการณ์ในการทำงานมากหรือน้อยก็ตาม คือ ครูต้องจัด

กิจกรรมการเรียนการสอนตามโครงสร้างของหลักสูตรให้ผู้เรียนมีคุณภาพและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ต้องทำการวัดผลและประเมินผลการเรียน ต้องได้รับการนิเทศจากผู้บริหารหรือผู้ร่วมงาน ทำให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ และได้รับประสบการณ์โดยตรง จึงมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดของ สุบิน จันพะพันธ์. (2543). กล่าวว่าการถ่ายทอดประสบการณ์ของครูมีความสำคัญยิ่งประสบการณ์ที่เด็กได้รับจากครู เขาจะจดจำได้ดีและเป็นการเปิดโลกทัศน์ที่กว้างให้เด็กได้รับรู้เป็นอย่างดี บางครั้งหากเราสอนนักเรียนเฉพาะเนื้อหาที่หลักสูตรกำหนดโดยไม่มีอะไรใหม่ๆเสริมเข้ามาและไม่รับรู้ความสนใจของเด็กแล้วก็เท่ากับว่าเป็นการสกัดกั้นความอยากรู้อยากเห็นของเด็กเพราะเด็กอยากมีความอยากรู้อยากเห็นเป็นเรื่องธรรมชาติอยู่แล้ว และสอดคล้องกับงานวิจัยของปราณี พงษ์สุพรรณ (2551) เรื่อง การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา ปฐมวัยในเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า แตกต่างกันในการจัดการหลักสูตรสถานศึกษา การนิเทศการศึกษา และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจณี พินิจลำดวง (2553) ศึกษา เรื่อง ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการบริหารงานวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2 จำแนกตามตามประสบการณ์ในการทำงาน ต่างมีความ คิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการ พัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร เพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นในอนาคต ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร โรงเรียนควร ดำเนินการเรื่องระบบการเทียบโอนผลการ เรียนอย่าง มีแบบแผนเพื่อประโยชน์ในการศึกษาต่อและมีความต่อเนื่องของผู้เรียนและเป็นการเปิดโอกาส ให้ทุกคนมีความเท่าเทียมกันด้านการศึกษาอย่างแท้จริง

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนการจัด โรงเรียนต้องดำเนินการจัดครูเข้าสอนประจำชั้น ครูประจำ วิชา โดยคำนึงถึงความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ และ ความถนัดของครู เพื่อครูได้แสดงศักยภาพและ ความสามารถอย่างเต็มที่ และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ตลอดจนครูมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริม ความก้าวหน้าของผู้เรียนได้อย่างเต็มความสามารถ

3. ด้านการนิเทศภายใน โรงเรียนต้องมีการดำเนินการ เตรียมความพร้อมของบุคลากร โดยการ จัด ประชุมชี้แจงให้บุคลากรที่รับผิดชอบให้เข้าใจจุดมุ่งหมายและแนวทางการนิเทศภายในสถานศึกษาใน รูปแบบของการให้คำแนะนำ ชี้แนะแบบกัลยาณมิตร อันเป็นการพัฒนาบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านการวัดผลประเมินผลการศึกษา ควรส่งเสริมให้มีการ การใช้เพิ่มสะสมผลงานของผู้เรียน เป็นส่วนประกอบเพราะผู้เรียนแต่ละคนมีความสามารถ ความนัดที่แตกต่างกัน และเพิ่มสะสมงานถือเป็น ส่วนหนึ่งของการประเมินผลการเรียน

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยการบริหารงานวิชาการที่ส่งผลต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียน
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคหรือวิธีการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่ส่งผลต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักเรียน
3. ควรศึกษาปัญหาและอุปสรรค วิธีการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับ การบริหารงานวิชาการ ที่ส่งผลต่อการ จัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กมล ภูประเสริฐ. (2545). *การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : ก.พล 1996.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *คู่มือการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคล*. กรุงเทพฯ.
- โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กนกวรรณ ภาณุทัต (2557). *ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ในสังกัดเทศบาล
ระยอง*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- กาญจณี พินิจลำดวน .(2553).*ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการ บริหารงานวิชาการใน
โรงเรียนระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่นันทบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- จุไรรัตน์ จันทไทย.(2554.) . *ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงาน วิชาการของโรงเรียนในเขตอำเภอภู
พาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 1*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนอร์
กรุงเทพ.
- จันทร์ณี สงวนนาม.(2545). *การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัยการพิมพ์.
- เฉลิมศักดิ์ ฌ หนองคาย (2554.) *ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของ โรงเรียนขยาย
โอกาสเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
รามคำแหง
- ดารัตน์ พิมพ์อุบล. (2550). *การศึกษากิจการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของ
ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรชด*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- ประยุกต์ ประทุมทิพย์ (2543). *31 เคล็ดลับสู่การเป็นครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ : บริษัทเลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- ประอร พันธุ์เตี้ย. (2542). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแนวทศพิธราชธรรมกับการบริหารงานวิชาการ
ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงธนใต้*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ปราณี พงษ์สุพรรณ. (2551). *การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาปฐมวัยในเขตพื้นที่การศึกษา
สุพรรณบุรี เขต 3* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2548). *การนิเทศการสอน*. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อส่งเสริมสุขภาพกรุงเทพ.
- วิราวัลย์ ศรีกระทุม. (2555). *ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทบาทผู้บริหาร โรงเรียนในการส่งเสริมการจัด
เรียนรู้อิงของครูโรงเรียนสำนักงานเขตบึงกุ่ม กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- วันทนีย์ ทรัพย์จันทร์ . (2559). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนที่มีต่อการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนวัดสุกรีรัยัญญาราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- รัตนา กาญจนพันธ์. (2557). การบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ,มิตรภาพการพิมพ์และสตีวดีโอ.
- รุจิรี ภู่อาระ. (2545). การพัฒนาหลักสูตร : ตามแนวปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ. บุ๊คพอยท์.
- วัชระ จันทรสมบัติ. (2553). การศึกษาสภาพการบริหารวิชาการของโรงเรียนขนาดเล็กที่มีครูไม่ครบชั้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล.
- ณภัท รุ่งโรจน์. (2553).การบริหารงานวิชาการและระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศิริพร เมฆวิทยา. (2548). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาสระแก้ว เขต 1. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมฤดี ธรรมทัศน์านนท์ (2558). ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร สถานศึกษา กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายที่ 34 สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- สุดาวัลย์ แซ่เตียว (2556, บทคัดย่อ). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารโรงเรียน ในอำเภอท่าตะเียบ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาละเชิงเทรา เขต 2. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุบิน จันพะบันท์. (2543). การศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต (การบริหาร การศึกษา) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). คู่มือดำเนินการพัฒนาบุคลากรเพื่อเข้าสู่ตำแหน่ง สายบริหารในสถานศึกษา . กรุงเทพฯพ องค์กรรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- อนุวัต คุนแก้ว. (2558). การวัดผลและการประเมินผลแนวใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- Anello, Fracisco Rafael. (1996) “ Behaviors and Attitudes of Teacher and Principals Concerning Effective Supervision ” Dissertation Abstracts International. 56(8): 2944-A.
- Harrop, M.F.. (1999). *Improving curriculum: Practices and problems that exist in local school settings.* Retrieved March 10, 2010, From <http://wwwlib.umi.com/dissertations/fullcit/9920607>